

Lært nær Øster.

Ig tækr for Øer's styrke og glæder mig at få det
 paa m. Læringen saa vidt Simk. og børn paa m.e. Hvorfor
 er med sin felig aad engian fars kundels til at
 børn et godt vedkendt i sine i gængstien. Augu...
 min tank for sam hø i Missionsbygning, da nicht
 længst ifra at Ig i mindst måden fortvivler paa
 at Gaud. Drud. Klerke var stået ig, og midt be-
 lande ig, thi god fra Cos. ~~Acen~~ Konsilium paa
 sat hø givning af arhider hø paa Ig. min Ig
 paa min formere Jonathan Sande. pader, der
 eg deui far Ig. saa at der var dorf. langsiden i
 Collegio Missionis. bygning ofter min formelleste mit egen
 i faerdens brud hø af fr. Nicolai Engelhardt
 somme skilt paa for anden antage hø Missionarie,
 og ender til al nüdlig forfremmelse under Collegio
 Missions nügret. Det samme paa en del kontact
 som Ig. saaledes med fr. Knud Meldal, da Ig overtaalde
 Sam hø at bøg præceptors pladsen. Dette
 paa. Minne sam brænter, for lang tid siden intedeb mig
 at bøg, i hvidt saavæn Holgiomning som m. biadr
 bøg afbrydt. ag fra dem fir. Far Ig gaud. Et stort
 af minne tank, og ældig Androstær mig ingang ad antag
 en nu dnu hvidt alle sind audi hø Missionarium, um vil
 dyrke af mit frende, at gaud maa da allegrund sin brodr

Linda bider højligst til at hører Gud og auromd sit
Gud, og nemt forsummede. Denne nu vel som far sagt ag
Viger at blive med Missioner. Mihlauet glæder det mig, at jeg
Gammelin gør sin nse gældig og først et arbeet hvilnd
ag far me hædet. End anden i København var det at
angå om, at landet i Sjæl maard van længe i Brigg-
mands. Kol, ag Det maaest vist om den fyrste legden, at
Landet saft spiret for Briggmanns og auromd. Et hundre
dag i Guds konge sydligere, dertil desaft saft, god højligg-
dags mit land af Briggmanns jord maadt. Et, Et, Et, Et,
de højligst i København nædt Missioner stjælede og
frysker. Ni nu dron udn midt at sala. Thomas von Westen
Den yngre endt nu, lærte nu, lærte nu, ag land nu min
om son og skulde. Drog min fælden far et hæder land
Det land har selvfærtens domt: enghus forsynde rett
auromd, Det findes at land jo skal have sin doel
mig, ag nuar Freden, Det land maaer land, i mit
hæder ag i min ærom. Digt saar af Vippevæn at dron
Vader og gift, Dran mig mit hæder hæder nu mit hæder
her brugt. Det glæder mig at gaa mangt din nob hæder forde-
ren findes Maer land far gudhøjlig og gudhøjlig mindest
ja som griflig hæderant. Land maaer gud som
land End gæmmes land i et godt sted! Da frem
Det nu til min Joratens gædder. ja, land gætt
Hæder og land land hæder som land gæmmes at
land gætt til alle land opføreladre hæder og glæder!
Dit for stal min Vippevæn gætt i Jorat, ag land sig
at inde sagt: Du skal fortæue at land er Jorat, ag at
du som saab gaa frem, held ikke hæderne. Dunn.

Fredag 7 Mart Min. Ophøjte Vippevæn

1728.

Engnæs' hæder og hæder. Thæsætten.